

ספר
ספורי הזוהר

מֶלֶקֶט מְכַל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ
לְתַנַּא הָאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִינְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

פְּרֻשֵׁת נִשְׂא

יוצא לאור בהוצאה שנייה על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א,
חדש חשוון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

פּוֹשֵׁת
נָשָׂא

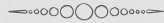
ספּוּרֵי הַזּוֹהַר

תִּכּוֹן עֵינַיִם

♦ סִבַּת רְעִידַת הָאֲדָמָה ♦ יְתִמּוֹת רוּחָנִית ♦ אֲבָנִים
 וְקוֹרוֹת הַבַּיִת מְעִידִים עַל הָאָדָם ♦ לֵךְ אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה
 לְחֻמֵּךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב יֵינֶךָ ♦ בְּלֵב אֶחָד ♦ שְׂמַחַת
 הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים ♦ סוֹד שִׁינַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ ♦ תְּפִלָּה עַל
 הַמְּזוֹנּוֹת לְפָנֵי הַסַּעֲוָדָה ♦

צִרִיד שְׂוִיתֵעֶסְקוּ יִשְׂרָאֵל בְּיִנְהָ שֶׁל תוֹרָה

באור החיים הקדוש פְּרֻשַׁת נִשְׂאָה (מט יא), כתב, שכחו של הגואל העצום מֶלֶךְ הַמִּשִּׁיחַ הוא
 שֶׁצִּרִיד שְׂוִיתֵעֶסְקוּ יִשְׂרָאֵל בְּיִנְהָ שֶׁל תוֹרָה, ובאור הדברים, שֶׁלִּמְדוּ אֶת פְּנִימֵי תוֹרָה שְׂוִיהָ
 וְיִנְהָ שֶׁל תוֹרָה (פס נז ג'מסרתי "סודי").

בְּיִנְהָ הַדְּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּל פְּנֵי מִשִּׁיחַ צְדָקְנוּ בְּקִרְבֵּי בְּרַחֲמִים. בּוֹלְגָנוּ חֲפָצֵי
 חַיִּים!!! בּוֹלְגָנוּ לְזִמְדִים זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה!!!
 מתוך קונטרס "שמחת הוזהר"

סבת רעידת האדמה

(זוהר ח"ב יז, ב)

רבי יצחק פגע בהוא טורא, וחמא חד בר נש דהוה נאים תחות חד אילן. יתיב תמן, אדהוה יתיב, חמא ארעא דמתחלחלא, ואתבר ההוא אילנא, ונפל, וחמא בקיעין גופין בארעא, וארעא סלקא ונחתא.

אתער ההוא גברא, צווח לקבליה דרבי יצחק, ואמר ליה יודאי יודאי, בכי ונהים, דהאי דנא מיקמין ברקיעא חד רברבא מונא שלטנא עלאה, והוא זמין למעבד עמוכון ביש סגי, והאי רגשא דארעא בגיניכון הוה. דכל זמנא דרגשא ארעא, כד קם מונא, דינעביד עמוכון בישא.

תנוה רבי יצחק ואמר, ודאי כתיב, (משלי ל) תחת שלש רגזה ארץ, וכתיב תחת עבד כי ימלוך. מונא דהוה (מונא) תחות שלטנא אחרא, ומליה, ויהבין ליה שלטנא, וכל שפן כד שליט בישראל.

סבת רעידת האדמה

(זוהר ח"ב יז, ב)

רבי יצחק פגש באתו הר, וראה איש אחד ישן תחת האילן. ישב שם. עד שישב, ראה שהארץ מתחלחלת, ונשבר אותו אילן ונפל, וראה בקיעים וגמות בארץ, והארץ עולה ויורדת.

התעורר אותו האיש, וצוח כנגד רבי יצחק ואמר לו: יהודי יהודי, תבכה ותנהם, שעכשו מעמידים ברקיע גדול מונא אחד שליט עליון, והוא עתיד לעשות עמכם הרבה רע, ורעידת האדמה הזאת היתה בגללכם. שכל פעם שרועדת הארץ, כשקם מונא שיעשה עמכם רע.

תמה רבי יצחק ואמר, ודאי כתוב (משלי ל) תחת שלוש רגזה ארץ, וכתוב תחת עבד כי ימלוך. מונא שהיה [מונא] תחת שלטון אחר ומלוך, ונתנו לו שלטון, וכל שפן כששולט בישראל.

יתמות רוחנית

(זוהר ח"ב כג ע"א וע"ב)

רבי שמעון הוה יתיב יומא חד, ורבי אלעזר בריה, (עמיה) ורבי אבא עמיה. אמר רבי אלעזר, האי קרא דכתיב, וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו'. מהו וארא, ואדבר מיבעי ליה. אמר ליה, אלעזר ברי, רזא עלאה איהו.

יתמות רוחנית

(זוהר ח"ב כג ע"א וע"ב)

רבי שמעון היה יושב יום אחד, ורבי אלעזר בנו [עמו], ורבי אבא עמו. אמר רבי אלעזר, פסוק זה שכתוב וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב וגו', מהו וארא? ואדבר היה צריך (לכתב)! אמר לו, אלעזר בני, זהו סוד עליון.

בְּאוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְנִשְׁקוּ יְדוּי.
בְּכֹה רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, אוֹי
כְּשֶׁתִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם וְיִשְׁאָר הָעוֹלָם
יְתוֹם מְמוֹךְ, מִי יָכוֹל לְהַאֲוִיר דְּבַרֵי תוֹרָה?

אֲבָנִים וְקוֹרוֹת הַבַּיִת מְעִידִים עַל הָאָדָם

(זוהר ח"ב כח ע"א וע"ב)

רַבִּי חֲזִיָּא הֵיָּה יוֹשֵׁב יוֹם אֶחָד עַל דְּלַת
שַׁעַר שֶׁל אוֹשָׁא. רָאָה אֶת רַבִּי
אֶלְעָזָר קְטִפִּירָא (סוג עוף) טָס אֵלָיו. אָמַר
לוֹ לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע שְׁאִפְלוּ בְּדַרְכְּךָ
הַכֹּל מִשְׁתַּוְּקָקִים לְלַכֵּת אַחֲרֶיךָ. הִחְזִיר
רֵאשׁוֹ וְרָאָה אוֹתוֹ. אָמַר, וְדַאי יֵשׁ אֶצְלוֹ
שְׁלִיחוֹת, שְׁהֵרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה
שְׁלִיחוֹת בְּכֹל, וְכִמְהָ שְׁלוּחִים יֵשׁ לְקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵא תֵאמַר דְּבָרִים שְׁיֵשׁ בָּהֶם
רוּחַ בְּלִבְד, אֶלָּא אִפְלוּ אוֹתָם דְּבָרִים שְׁאִין
בָּהֶם רוּחַ.

אֲתוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְנִשְׁקוּ יְדוּי.
בְּכֹה רַבִּי אֲבָא, וְאָמַר, וְוִי כַד
תִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וְיִשְׁתַּאֲר עַלְמָא יְתוֹם
מִינָךְ, מָאן יָכִיל לְאַנְהָרָא מַלְיָן דְּאוֹרֵיִיתָא.

אֲבָנִים וְקוֹרוֹת הַבַּיִת מְעִידִים עַל הָאָדָם

(זוהר ח"ב כח ע"א וע"ב)

רַבִּי חֲזִיָּא, הֵנּוּה יְתִיב יוֹמָא קְדָא, אֲבָבָא
דְּתַרְעָא דְאוֹשָׁא. חֲמָא לִיה לְרַבִּי
אֶלְעָזָר חַד קְטִפִּירָא טָאסָא גְבִיָּה, אָמַר
לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר, מִשְׁמַע, דְּאִפְלוּ
בְּאוֹרְחָךְ כֹּלָא תְּאִיבִין לְמַהַךְ אֲבַתְרָךְ.
אֶהְדֵּר רִישָׁא וְחֲמָא לִיה. אָמַר, וְדַאי
שְׁלִיחוֹתָא אִית גְּבִיָּה. דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּכֹלָא עֲבִיד שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְכִמְהָ
שְׁלִיחִין אִית לִיה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּלֵא תִימָא מַלְיָן דְּאִית בְּהוּ רוּחָא
בְּלַחוּדֵיהוּ, אֶלָּא אִפְלוּ אִינוּן מַלְיָן דְּלִית
בְּהוּ רוּחָא.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִקוּק ב) כִּי אֲבֹן מִקִּיר תִּזְעַק
וְכַפִּיס מְעִץ יַעֲנֶנָּה. כְּמָה יֵשׁ לְאָדָם
לְהַזְהֵר מִחֲטָאֵיו שְׁלֵא יַחְטָא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְאִם יֵאמַר מִי יַעֲיֵד בּוֹ? הֲרִי
אֲבָנֵי בֵיתוֹ וְעֲצִים שֶׁל בֵּיתוֹ יַעֲיֵדוּ בּוֹ.
וְלִפְעָמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בָּהֶם
שְׁלִיחוֹת. בֵּא רָאָה, מִטָּה אֶהְרֵן שֶׁהוּא עֵץ
יָבֵשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה בּוֹ אֶת
רֵאשִׁית הַנְּסִים, וְשִׁתֵּי שְׁלִיחוֹת נַעֲשׂוּ בּוֹ.
אֶחָד שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ וְבִלַּע אֶת אוֹתָם
הַתַּנְיָנִים שֶׁלָּהֶם, וְאֶחָד שְׁהֵרִי לְשַׁעָה אַחַת
חָזַר בְּרוּחַ וְנַעֲשֶׂה בְּרִיָּה.

פְּתַח וְאָמַר, (חֲבִקוּק ב) כִּי אֲבֹן מִקִּיר תִּזְעַק
וְכַפִּיס מְעִץ יַעֲנֶנָּה. כְּמָה אִית לִיה
לְבַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מִחוּבּוֹי, דְּלֵא יַחְטָא
קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי יִימָא מָאן
יִסְהִיד בִּיה. הָא אֲבָנֵי בֵיתִיה וְאֲעִי בֵיתִיה
יִסְהִידוּ בִּיה. וְלִזְמַנִּין דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
עֲבִיד בְּהוּ שְׁלִיחוֹתָא. תָּא חֲזִי חוּטְרָא
דְּאֶהְרֵן, דְּאִיהוּ אֶעָא יְבִישָׁא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא שִׁירוּתָא דְּנַסִּין עֲבִד בִּיה, וְתַרִּי
שְׁלִיחוֹתֵי בִיה אֲתַעֲבִידוּ. חַד דְּאִיהוּ אֶעָא
יְבִישָׁא וְבִלַּע לְאִינוּן תַּנְיָנֵי דִּילְהוּן. וְחַד
דְּהָא לְשַׁעָתָא אֲתַהְדֵּר בְּרוּחָא וְאֲתַעֲבִיד
בְּרִיָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח רוּחַם שֶׁל אוֹתָם שְׂאוּמְרִים, שְׁלֵא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאִיךָ יַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. יֵבְאוּ יִרְאוּ אוֹתָם הַטַּפְּשִׁים אֶת הַרְשָׁעִים, הַרְחוּקִים מִן הַתּוֹרָה, רְחוּקִים מִמּוֹנֵנוּ, בְּיַד אַהֲרֹן הִיָּה מִטָּה, עַץ יֵבֵשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפִי שְׁעָה הַפֶּךָ אוֹתוֹ לְבְרִיָּה מְשֻׁנָּה בְּרוּחַ וְגוּף. אוֹתָם גּוֹפִים שֶׁהָיוּ בְּהֶם רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וְשָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טָמַן אוֹתָם בְּעֵפֶר - אַחַר כָּךְ בְּזָמַן שִׁיחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁיעֲשֶׂה אוֹתָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא שְׂאוֹתוֹ גּוּף שְׁהִיָּה, יְקוּם. מִשְׁמַע שְׁכַתּוֹב (ישעיה כו) יִחְיוּ מֵתֵיךְ וְלֹא כְּתוֹב יִבְרָא, מִשְׁמַע שֶׁהֶם בְּרִיּוֹת אֲבָל יִחְיוּ. שְׁהִרִי עֶצֶם אַחַת נִשְׁאַרְת מִן הַגּוּף תַּחַת הָאֲדָמָה, וְהִיא לֹא נִרְקֶבֶת וְלֹא תִבְלָה בְּעֵפֶר לְעוֹלָמִים, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְרַךְ אוֹתוֹ, וְיַעֲשֶׂה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְתַעֲלֶה וְתַתְּפֹשֵׁט לְאַרְבַּע פְּנוֹת, וּמִפְּנֵיהַ יִשְׁתַּכְּלֵל הַגּוּף וְכָל אֵיבְרֵיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן בּוֹ רוּחַ אַחַר כָּךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּךְ הוּא. וּבֵא רְאֵה, אוֹתָהּ עֶצֶם בְּמָה הַתְּרַכְכָּה? בְּטַל, שְׁכַתּוֹב כִּי טַל אֹרוֹת טַלְךָ וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח (דף כ"ח ע"ב) רִנְחִיהוֹן, דְּאִינוּן דְּאִמְרִין, דְּלֹא זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲזִיָּא מֵתִיָּא, וְהִיךְ יִתְעַבֵּיד מִנִּיָּהוּ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. יִיתוּן וְיִחַמּוּן אִינוּן טַפְּשָׁאִין חֲזִיבִיָּא, רְחִיקִין מְאוּרִיָּתָא, רְחִיקִין מִנְּיָה, בִּיּוֹדִיהַ דְּאַהֲרֹן הִיָּה חוּטְרָא, אַעָא יִבִּישָׁא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפּוּם שְׁעֵתָא אַהֲדָר לִיהַ בְּרִיָּה, מְשֻׁנָּה בְּרוּחָא וְגוּפָא. אִינוּן גּוֹפִין, דְּהוּוּ בְּהוּ רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, וְנִטְרוּ פְּקוּדֵי אוֹרִיָּתָא, וְאִשְׁתַּדְּלוּ בְּאוֹרִיָּתָא יִמְמָא וְלִילִי, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָמִיר לוֹן בְּעֵפֶרָא, לְבַתָּר, בְּזָמַנָא דִּיחֲדִי עֲלִמָא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דִּיעֲבַד לְהוּ בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא דְּהִהוּא גּוּפָא דְּהוּהַ, יְקוּם. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ו) יִחְיוּ מֵתֵיךְ, וְלֹא כְּתִיב יִבְרָא, מִשְׁמַע דְּבְרִיִּין אִינוּן אֲבָל יִחְיוּ. דְּהִיא גְרַמָּא חַד, יִשְׁתַּאֲר מִן גּוּפָא תַּחַת אַרְעָא, וְהִהוּא לֹא אַתְרַקֵּב וְלֹא אַתְבְּלִי בְּעֵפֶרָא לְעוֹלָמִין, וּבְהִהוּא זְמַנָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִבְרַךְ לִיהַ, וְיַעֲבִיד לִיהַ פְּחִמִירָא בְּעִיסָה, וְיִסְתַּלַּק וְיִתְפָּשֵׁט לְאַרְבַּע זְוִיִּין וּמִנְּיָה יִשְׁתַּכְּלֵל גּוּפָא וְכָל שִׁיפּוּי. וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב בִּיהַ רוּחָא לְבַתָּר. אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר הַכִּי הוּא. וְתָא חֲזִי, הִהוּא גְרַמָּא בְּמָה אַתְרַכְכָּה. בְּטַל. דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ו) כִּי טַל אֹרוֹת טַלְךָ וְגו'.

לָךְ אֶכּוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֹךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב
יִינֶךָ

(זוהר ח"ב כח ע"א וע"ב)

רבי חייא קם לילה אחד לעסק בתורה,
והיה עמו רבי יוסי הקטן, שהיה
תינוק. פתח רבי חייא ואמר, (קהלת ט) לך
אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך
כי כבר רצה האלהים את מעשיך. מה
ראה שלמה המלך שאמר פסוק זה?

אלא שלמה כל מלוי בחכמה הוה, והאי
דאמר לך אכול בשמחה לחמך,
בשעתא דבר נש אזיל באורחוי דקודשא
ברוך הוא, קדשא בריך הוא מקרב ליה
לגביה, ויהיב ליה שלוה ונייחא, בדין
נהמא וחמרא דאכיל ושתוי, בחדוה
דלפא, בגין דקודשא בריך הוא אתרעי
בעובדוי.

אמר ליה ההוא רביא, אי הכי, הא אמרת
דכל מלוי דשלמה בחכמתא הוה,
אן הוא חכמתא הכא. אמר ליה ברי
תבשל בשולך, ותחמי האי קרא. אמר
ליה עד לא בשילנא ידענא. אמר ליה
מונא לך.

אמר ליה, קול אחד שמעתי מאבי שהיה
אומר בפסוק הזה, וכו' בא רבי
חייא ונשקו. אמר, חייך בני, דבר זה
השארתי בשבילך, ועכשו ידעתי שרוצה
הקדוש ברוך הוא לעטר אותך בתורה.

לָךְ אֶכּוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֹךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב
יִינֶךָ

(זוהר ח"ב כח ע"א וע"ב)

רבי חייא קם לילה אחד לעסק
באורייתא, והיה עמו ר' יוסי
זוטא, דהוה רביא. פתח ר' חייא ואמר,
(קהלת ט) לך אכול בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את
מעשיך. מאי קא חמא שלמה דאמר האי
קרא.

אמר ליה ההוא רביא, אי הכי, הא אמרת
דכל מלוי דשלמה בחכמתא הוה,
אן הוא חכמתא הכא. אמר ליה ברי
תבשל בשולך, ותחמי האי קרא. אמר
ליה עד לא בשילנא ידענא. אמר ליה
מונא לך.

אמר ליה, קול אחד שמענא מאבא, דהוה
אמר בהאי קרא וכו'. אתא ר' חייא
ונשקיה, אמר, חייך ברי האי מלה
שבקנא בגינך, והשתא ידענא, דקודשא
ברוך הוא בעי לאעטרא לך באורייתא.

בלב אחד

(זוהר ח"ב ל; ע"ב לא ע"א)

רבי יהודה ורבי חייא, הוּו אַזלי באורחא. אָמור רבי חייא, חַבְרַיָא כַּד אֵינּוּן בְּאוּרְחָא, (דף ל"א ע"א) בַּעֲיִין לְמַהֲרָא בְּלַבָּא חַד. וְאִי אֵיעָרְעוּ, אוּ אַזְלִי בַּגּוּוּיָהּוּ חַיִּיבִי עַלְמָא, אוּ בְּנֵי נֶשְׂאָ דְלָאוּ אֵינּוּן מַהִיכְלָא דְמַלְכָּא, בַּעֲוֹ לְאַתְפָּרְשָׁא מִנִּיָּהּוּ. מִנָּא לֵן. מַכְלָב, דְּכַתִּיב, (במדבר י"ד) וְעַבְדֵי כָלָב עֲקַב הַיְתֵה רִיחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי. מֵאִי רִיחַ אַחֲרֵת. דְּאַתְפָּרְשׁ מֵאֵינּוּן מֵאַלְלִין, דְּכַתִּיב, (במדבר י"ד) וַיַּעֲלוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן. דְּאַתְפָּרְשׁ מֵאֵינּוּן מֵאַלְלִין וְאַתָּא אִיהוּ בְּלַחֲדוּזֵי לְחֶבְרוֹן, לְאַשְׁתַּטְחָא עַל קַבְרֵי אַבְהוֹן.

בלב אחד

(זוהר ח"ב ל; ע"ב לא ע"א)

רבי יהודה ורבי חייא היו הולכים בדרך. אָמור רבי חייא, כְּשֶׁחַבְרִים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּלַב אֶחָד, וְאִם נִפְגְּשׁוּ אוּ שֶׁהוֹלְכִים עִמָּם הֶרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, אוּ בְּנֵי אָדָם שְׂאִינָם מַהִיכֵל הַמְּלָךְ, צְרִיכִים לְהַפְרֵד מֵהֶם. מִנָּן לָנוּ? מַכְלָב, שֶׁכְּתוּב (במדבר יד) וְעַבְדֵי כָלָב עֲקַב הַיְתֵה רִיחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי. מַה זֶה רִיחַ אַחֲרֵת? שֶׁנִּפְרַד מֵאוֹתָם מְרַגְלִים, שֶׁכְּתוּב (שם יג) וַיַּעֲלוּ בְּנֶגֶב וַיָּבֵא עַד חֶבְרוֹן. שֶׁנִּפְרַד מֵאוֹתָם מְרַגְלִים וְבָא לְבַדּוֹ לְחֶבְרוֹן לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל קַבְרֵי הָאֲבוֹת.

שְׂמֹחַת הַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים

(זוהר תרומה קלו, ב)

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כַּד הָוָה סְלִיק מִנְהָרָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא, הָוָה יְתִיב רַגְעָא חֲדָא, וְזָקִיף עֵינָיו, וְהָוָה חֲדֵי, וְהָוָה אָמור, דְּהָוָה יְתִיב, לְמַחְמֵי חֲדוּהַ דְּמַלְאכֵי עֲלָאִי. אֲלִין סְלִקוּן, וְאֲלִין נַחְתִּין. וּבְכָל מַעְלֵי שַׁבְּתָא, יְתִיב בְּרַגְעָא בְּעוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת. זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דִּידַע בְּרַזִּין דְּמֵאֲרִיָּה.

שְׂמֹחַת הַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים

(זוהר תרומה קלו, ב)

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, כְּשֶׁהָיָה עוֹלָה מִהַנְּהָרָא בְּעֶרֶב שַׁבָּת, הָיָה יוֹשֵׁב רַגַע אֶחָד וּמְרִים עֵינָיו, וְהָיָה שְׂמֹחַ וְהָיָה אוֹמֵר שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לְרֵאוֹת אֶת שְׂמֹחַת הַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים, אֵלָה עוֹלִים וְאֵלָה יוֹרְדִים. וּבְכָל עֶרֶב שַׁבָּת יוֹשֵׁב אָדָם בְּעוֹלָם הַנְּשֻׁמוֹת. אֲשֶׁרֵי מִי שִׂידַע בְּסוֹד רַבּוֹנוּ.

סוּד שֵׁינַת דּוֹד הַמְּלָךְ

(זוהר ויגש רו ע"ב; רו ע"ב)

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֵעָרְעוּ בְּכַפֵּר חֲנָן. עַד דְּהוּוּ יְתִיבֵי בִי אוּשְׁפִיזִיָּהּוּ, אֶתָּא חַד בְּרַגְעָא וְחַד מְטוּלָא דְחַמְרָא קַמִּיָּה וְעָאל בְּבֵיתָא. אַדְהֲכִי, אָמור רבי יהודה לְרַבִּי יוֹסִי, הָא תַּנְיִינוּ, דְּדוֹד מַלְכָּא הָוָה

סוּד שֵׁינַת דּוֹד הַמְּלָךְ

(זוהר ויגש רו ע"ב; רו ע"ב)

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי נִפְגְּשׁוּ לְכַפֵּר חֲנָן. בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים בְּבֵית מְלֻנָּם, בָּא אִישׁ אֶחָד, וּמִשָּׂא שֶׁל חַמּוֹר לְפָנָיו, וְנִכְנַס לְבֵית. בֵּין כֶּךָ אָמור רבי יהודה לְרַבִּי יוֹסִי, הִנֵּה שָׁנִינוּ שֶׁדּוֹד הַמְּלָךְ הָיָה מְתַנַּמְנֵם כְּמוֹ

סוס ושנתו מועטת, איך הִיָּה קם בחצות הלילה, השעור הָּזֶה הוא קָטָן, וְלֹא הִיָּה מתעורר אִפְּלוּ בְּשִׁלִּישׁ הַלַּיְלָה?.

מתנמנם כסוס, ושינתיה זעיר, היך הָּוה קם בפלגות ליליא. האי שעורא זעיר איהו וְלֹא הָּוה אתער אִפְּלוּ בתלתות ליליא.

אָמַר לוֹ, בְּשַׁעָה שְׁנַכְנַס הַלַּיְלָה, הִיָּה יוֹשֵׁב עִם כָּל גְּדוּלֵי בֵיתוֹ וְדָן אֶת הַדִּין וְעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְאַחַר כֵּן הִיָּה יִשָּׁן שְׁנָתוֹ עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְקָם בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וּמִתְעוֹרֵר, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתַשְׁבָּחוֹת.

אָמַר לִיה, בְּשַׁעָתָא דְעָאל לִילִיא, הָּוה יְתִיב עִם כָּל רַבְרְבֵי בֵיתִיה וְדָאִין דִּינָא, וְעָסִיק בְּמִלֵּי דְאוּרִייתָא. וּלְבַתֵּר הָּוה נְאִים שִׁינְתִּיה עַד פִּלְגוֹת לִילִיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לִילִיא וְאַתְעֵר, וְאַשְׁתַּדֵּל בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁרִין וְתוֹשְׁבָהוֹן.

בִּינְתִּים אָמַר הָאִישׁ הַהוּא, וְכִי הַדְּבַר הָּזֶה שְׂאֵתָם אוֹמְרִים הוּא כִּי? סוּד הַדְּבַר יֵשׁ כָּאֵן, שְׁהֵנָּה דוּד הַמְּלָךְ חֵי וְקִיָּם לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְדוּד הַמְּלָךְ הִיָּה שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׁלֹא יִטְעֵם טַעַם מִיֵּתָה, מִשׁוּם שְׁהַשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא, וְדוּד, מִשׁוּם מְקוּמוֹ שְׁהוּא חֵי, לֹא הִיָּה יִשָּׁן אֶלָּא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת הוּא חֵי, מִשֵּׁם וְהִלָּאָה טוֹעַם אֶדָם טַעַם מִיֵּתָה וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה. וְזֶה הִיָּה שׁוֹמֵר דוּד הַמְּלָךְ, שְׁלֹא יִטְעֵם טַעַם שֶׁל מִיֵּתָה, וְשׁוֹלֵט (שְׁלֹא יִשְׁלֹט) בּוֹ צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרַת וְכוּ'.

אֲדַהְכִּי אָמַר (דף רז ע"א) הַהוּא בַר נִשׁ, וְכִי הִיא מְלָה דְקֵאמְרִיתָהּ, הִכִּי הוּא. רָזָא דְמְלָה הַכָּא, דְהָא דוּד מְלָכָא חֵי וְקִיָּים לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִין. וְדוּד מְלָכָא הָּוה נְטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלֹא יִטְעֵם טַעַם מִיֵּתָה. בְּגִין דְשִׁינְתָא חַד מִשְׁתִּין בְּמִיתָה אִיהוּ. וְדוּד בְּגִין דּוֹכְתִּיה דְאִיהוּ חֵי, לֹא הָּוה נְאִים אֶלָּא שִׁיתִין נְשִׁמֵי. דְעַד שְׁתִּין נְשִׁמֵי חֶסֶר חַד, אִיהוּ חֵי. מִתְמָן וְלַהֲלָאָה, טַעַם בַּר נִשׁ טַעַמָא דְמוֹתָא, וְשִׁלִּיט בִּיה סְטְרָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא. וְדָא הָּוה נְטִיר דוּד מְלָכָא, דְלֹא יִטְעֵם טַעַמָא דְמוֹתָא, וְשִׁלִּיט (ס"א דְלֹא יִשְׁלִיט) בִּיה סְטְרָא דְרוּחָא אַחֲרָא וְכוּ'.

בְּאוֹ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהָ, אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׁמַךְ? אָמַר לָהֶם, חֲזַקְיָה. אָמְרוּ לוֹ, יִישֵׁר כַּחַד וְתַתְחַזֵּק תוֹרַתְךָ. יָשָׁבוּ. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְהַתְחַלַּתְתָּ, אָמַר לָנוּ מַעֲתָה סוּדוֹת עֲלוּיָנִים שְׂאֵמְרַת וְכוּ'.

אָתוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהָ, אָמְרוּ לִיה, מַה שְׁמִיךְ. אָמַר לְהוֹן, חֲזַקְיָה. אָמְרוּ לִיה, יְתִישֵׁר חִילְךָ וְיַתְחַזֵּק אוּרִייתְךָ. יְתִיבוּ. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, הוֹאִיל וְשִׁרִיתָ, אִימָא לָנוּ מַהֲנִי רִזִּין עֲלָאִין דְקֵאמְרַת וְכוּ'.

בינתים בא רבי אלעזר. כיון שראה אותם, אמר, ודאי שהשכינה כאן. אמר להם, במה עסקתם? אמרו לו את כל המעשה. אמר, ודאי שיפה אמר.

אדהכי אתא רבי אלעזר, כיון דחמא לון אמר, ודאי שכינתא הכא. אמר להון במאי עסקיתו. אמרו ליה (דף רז ע"ב) כל עובדא. אמר, ודאי שפיר קאמור.

תפלה על המזונות לפני הסעודה

(זוהר ח"ב סב ע"ב)

רבי ייסא סבא לא התקין סעודה בכל יום עד שבקש בקשתו לפני הקדוש ברוך הוא על מזונות. אמר, לא נתקין סעודה עד שתנתן מבית המלך. אחר שבקש בקשתו לפני הקדוש ברוך הוא, היה מחכה שעה אחת, ואמר: הרי זמן שנתן מבית המלך, מכאן ולהלאה התקיננו הסעודה! זוהי הדרך של אותם יראי הקדוש ברוך הוא, יראי חטא.

תפלה על המזונות לפני הסעודה

(זוהר ח"ב סב ע"ב)

רבי ייסא סבא, לא אתקין סעודתא בכל יומא, עד דבצא בעותיה קמי קדשא בריך הוא, על מזוני. אמר, לא נתקין סעודתא, עד דתתיהיב מבי מלכא. לבתר דבעי בעותיה קמי קדשא בריך הוא, הוה מחכה שעתא חדא, אמר הא עידן דתתיהיב מבי מלכא, מכאן ולהלאה אתקיננו סעודתא. ודא הוא ארחא, דאינון דחלי קדשא בריך הוא, דחלי חטאה.

אותם הרשעים שהולכים עקמים בדרך התורה, מה כתוב בהם? (ישעיה ה) הוי משכימי בבקר שכר ירדפו. ועל זה רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו. דוקא לחסדו. (ובזה) נודעים בני האמונה בכל יום ויום. זהו שכתוב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו אמר, ולא דבר יום ליום אחר.

אינון חייביא דאזלין עקימין בארחי אורייתא, מה כתיב בהו. (ישעיה ה) הוי משכימי בבקר שכר ירדפו. ועל דא רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו. לחסדו דייקא. (ס"א ובהא) אשתמודען אינון בני מהימנותא בכל יומא ויומא, הדא הוא דכתיב, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו קאמור, ולא דבר יום ליום אחר.

וכל כך למה? למען אנסנו הילך בתורתך אם לא. ככאן נודעים אותם בני האמונה, שכל יום ויום הולכים בדרך שירה בתורה.

וכל כך למה. למען אנסנו הילך בתורתך אם לא ככאן אשתמודען אינון בני מהימנותא, דכל יומא ויומא אינון אזלי בארץ מישר באורייתא.

בימים הראשונים היה אדם אומר לחברו: אמר לי דבר אחד

ביומי קדמאי, הוה בר נש אמר לחבריה, אימא לי מלה חדא דאורייתא,

מהתורה וטל מנה כסף. עכשו אומר אדם לחברו: טל מנה כסף ועסק בתורה. ואין מי שישגיח, ואין מי שירכין אָזונו, פֶּרֶט לאותם מעטים (זרעים) קדושים עליונים שהקדוש ברוך הוא משתבח בהם, שכתוב (שם ט) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ גֶּצֶר מטעי מעשה ידי להתפאר.

וטל מנה כסף. השתא אומר בר נש לחבריה, טל מנה כסף ואשתדל באורייתא, ולית מאן דישגח, ולית מאן דירכין אודניה, בר אינון זעירין (נ"א זרעין) קדישי עליונין, דקודשא בריך הוא משתבח בהו, דכתיב, (ישעיה ט) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ גֶּצֶר מטעי מעשה ידי להתפאר.

אמר החפץ חיים, "בדקה אחת נאמרות כמאתים מלים! בשעה, כתריסר אלף. ולמוד תורה כנגד כולם יוצא שכל דבור תורה נכפל ב 613, עתה כל שעה שורה ערך ליותר משבע מליון מצוות, [7,356,000] בשעור תורה אחד שבו 'שומע כעונה'...". ואם בשעתים, הרי החשבון עולה לכדי ארבע עשרה מליון. ארבע שעות, עשרים ושמונה מליון.

וה"בן איש חי" כתב בשם המקבילים, ששכר למוד התורה בשבת פי אלף מיום חול. הוי אמר, שדקה אחת של למוד בשבת, אמרה על פרשת השבוע בשלחן השבת, שברה כלמוד רצוף של שש עשרה וחצי שעות ביום חול, ושוות ערך למאה עשרים ושתיים וחצי מליון מצוות! - וצריך להוסיף כלמוד התורה הקדושה ובפרט תורת הרשב"י בלימוד זוהר הקדוש, שבשניה אחת בלבד זוכים לכ-28,000 שנה תורה [הביאור: מאה מליון שנה תורה לחלק לששים, שוונה 1,666,666, כלומר מליון ושני שלישי, לחלק לששים שניות, שוונה בשניה אחת 27,777.777, כלומר כעשרים ושמונה אלף שנה תורה, בנוסף כל מילה תורה נכפל בשש מאות שלש עשרה, ובשניה אחת אפשר לומר שלש מלים תורה, לפיכך יוצא כחמשים מליון מצוות בשניה אחת].

צא וחשב מה שאמר האורחות צדיקים, שעל מצוה בשמחה מקבילים פי אלף, ותשמח רק מכה, ועוד דברי הפסא מלך ששעה לימוד זוהר הקדוש הוא כשנה, בוודאי כל השבת תלמד זוהר הקדוש כדי להכריע את הפך לטובה, שכל שעה יעלה למליון שנה תורה, ובוודאי היצר לא יתן לך מנוחה, ואז תתגבר עליו, ותוסיף בזה עוד כפול מאה, כמו שכתוב באבות דרבי נתן, ויהיה לך מליון שנה תורה, רק רגע, הרי בכל דקה אומרים מאתיים מלים תורה, כפול 60 דקות, זה 12,000 מלים תורה בשעה, שמכפלות באלף, ועוד פעם באלף, ועוד פעם במאה, והכל בערך של שנה, רגע, בואו חשבון: כמה שעות יש בשנה? נכפיל 24 שעות ביום כפול 365 יום בשנה, שוונה 8,760 שעות כפול 12,000 מלים תורה שיש בכל שעה, שוונה מאה וחמש מליון מאה עשרים אלף מלים תורה (105,120,000), וכל מילה תורה מכפלת ב- 613 כי תלמוד תורה כנגד כולם, והחשבון הוא: 105,120,000 כפול 613 שוונה 64,438,560,000 [כשישים וארבע וחצי מליארד מצוות]. וזה רק בשעה לימוד זוהר הקדוש ביום חול.

וזה עוד לפני המאה מליון שהכפלנו, כלומר, כפול אלף בשבת, ועוד כפול אלף בשמחה, ובהתגברות על הצער עוד כפול מאה, עוד לא גמרנו!!! חשב עוד רגע! אם בבית הכנסת שלך תלמד במניין, שוב יכפל באלף, כי כל מה שנותנים משמים נותנים באלף (זוהר פרשת ויצא), והרי השכינה שורה במניין, ואם אתה תארגן את השיעור, הרי כנגד כל אחד תקבל את השכר!!!

אתה יודע מה? גם אם לא שמעו לך, אבל אתה השתדלת לקבץ את המנין, גם תקבל את אותו שכר, ולא עוד, אלא שכל העוונות שלך מחקו ונכדברי המהרח"ו שער הגלגולים, הנך"א משלי, ואוהב ישראל פרשת קרח, נו! יש עוד מה לחשוב? האם תשב בחבוק ידיים? הרי נהיית העשירי הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר!!! הרי אתה צריך לשר ולרקוד כל היום וכל הלילה כמו בשמחת בית השואבה שלא ישנו כל השבוע מרב שמחה (סכה דף נא ע"ב): תנו רבנן, מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו.

מתוך קונטרס "שמחת הזוהר"